REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC
Prejeto: 07 -06- 2017
Sig. znak: 03/19
V vednost:
Vrstn.:
Priloge:
Šifra zadeve: 090-117/2015/22

I U 1132/2015

X Ips 70/2016 -53

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

UPRAVNO SODIŠČE
LJUBLJANA
02 -06- 2017
PREJETO DNE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodniki Peter Golob kot predsednik ter dr. Erik Kerševan in Marko Prijatelj kot člana,

ob sodelovanju dodeljene okrajne sodnice Mojce Poznik Radelj kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: **OCTAPHARMA AG**, Seidenstrasse 2, Lachen, Švica, ki jo zastopa Tadej Kovačič, odvetnik v Ljubljani, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju strank z interesom: **MEDISANUS d. o. o.**, Vagajeva ulica 4, Ljubljana, ki jo zastopa odvetniška družba Godec, Nemec, o. p., d. o. o., Ljubljana in **ZAVODA RS ZA TRANSFUZIJSKO MEDICINO**, Šlajmerjeva ulica 6, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **reviziji tožeče stranke** zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije I U 1132/2015-26 z dne 27. 1. 2016,

na seji **24. maja 2017**

RAZSODILO:

I. Revizija se zavrne.

II. Tožeča stranka in stranka z interesom sami trpita svoje stroške revizijskega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. S sodbo I U 1132/2015-26 z dne 27. 1. 2016 je sodišče prve stopnje zavrnilo tožbo tožeče stranke (v nadaljevanju revidentka) zoper odločbo, št. 0902-117/2015/4 z dne 9. 7. 2015, s katero je Informacijski pooblaščenec delno ugodil pritožbi prosilke Medisanus d. o. o. (prizadete stranke v tem upravnem sporu, v nadaljevanju stranka z interesom), in 1. točko izreka izpodbijane odločbe Zavoda RS za transfuzijsko medicino (v nadaljevanju Zavod) št. IZP 1-128/15 z dne 6. 3. 2015 delno odpravil ter odločil, da je Zavod dolžan prizadeti stranki v roku 31 dni od vročitve te odločbe posredovati elektronske kopije štirih dokumentov z naslovom: „Plasma Delivery & Product Order" in oznakami „Shipment No/Year" 1/2012, 2/2012, 3/2012 in 4/2012; enajstih dokumentov z naslovom „Plasma Delivery" in oznakami „Shipment No/Year" 5/2012, 1/2013, 2/2013, 3/2013, 4/2013, 5/2013, 1/2014, 2/2014, 3/2014, 4/2014 in 5/2014; izpisa „pregled fakturiranega materiala za obdobje 1. 1. 2012 do 31. 12. 2014 za Albunorm (S)", in izpisa „pregled fakturiranega materiala za obdobje od 1. 1. 2012 do 31. 12. 2014 za Octagram (S)".

2. Sodišče prve stopnje je v obrazložitvi izpodbijane sodbe navedlo, da pritrjuje razlogom, ki jih je v izpodbijanem upravnem aktu navedla tožena stranka in v celoti sledi njeni obrazložitvi, zato samo razlogov ponovno ne navaja (ob sklicevanju na drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju: ZUS-1). Sodišče ob tem pritrjuje toženki, da revidentka ni izkazala, da bi šlo v obravnavanem primeru za razkritje podatkov, ki se štejejo za revidentkino poslovno skrivnost po subjektivnem kriteriju, saj revidentka ni predložila nobenega pisnega sklepa v skladu s prvim odstavkom 39. člena Zakona o gospodarskih družbah (v nadaljevanju: ZGD-1), s katerim bi se šteli podatki, katerih razkritje zahteva toženka, za revidentkino poslovno skrivnost. Pogodba o predelavi plazme št. JN S 12/12, sklenjena med revidentko in Zavodom, ne more nadomestiti pisnega sklepa družbe iz prvega odstavka 39. člena ZGD-1, splošna in pavšalna opredelitev v pogodbi pa ne more pomeniti določitve poslovne skrivnosti, saj bi morali biti podatki, ki so poslovna skrivnost, določeni jasno in konkretno. Podatki, ki so zahtevani, se nanašajo na izvajanje javne službe Zavoda, ki je zavezan k transparentnosti in odgovornem ravnanju pri upravljanju z javnimi

sredstvi. Prav tako sodišče pritrjuje toženki, da revidentka ni izkazala, da bi ji z razkritjem predmetnih podatkov očitno nastala občutna škoda, kar je objektivni kriterij za ugotovitev obstoja in varstvo poslovne skrivnosti iz drugega odstavka 39. člena ZGD-1.

3. Revidentka zoper navedeno pravnomočno sodbo vlaga revizijo ter uveljavlja njeno dovoljenost po 2. in 3. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1. V reviziji navaja, da je sodišče prve stopnje napačno uporabilo materialno pravo in bistveno kršilo določbe postopka ter poseglo v njene ustavne pravice iz 74. in 33. člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju: Ustava). Zato predlaga, da Vrhovno sodišče reviziji ugodi in izpodbijano sodbo spremeni tako, da tožbi ugodi in odpravi izpodbijani akt tožene stranke v izpodbijani 1. točki izreka. Zahteva tudi povrnitev stroškov revizijskega postopka.

4. Tožena stranka v odgovoru na revizijo prereka vse navedbe revidentke in vztraja pri navedbah, ki jih je podala v svojih aktih in vlogah v postopku ter predlaga, da se revizija zavrže oziroma zavrne.

5. Stranka z interesom v odgovoru na revizijo navaja, da revizija ne izpolnjuje pogojev za njeno dovoljenost, tudi v primeru, če je dovoljena, pa je neutemeljena. Nasprotuje navedbam v reviziji in predlaga zavrženje in zavrnitev revizije. Zahteva tudi povrnitev stroškov revizijskega postopka.

6. Revidentka in prizadeta stranka v nadaljnjih vlogah dopolnjujeta svoje trditve in vztrajata pri svojih predlogih.

K I. točki izreka

7. Revizija je dovoljena, ni pa utemeljena.

8. Revizija je izredno pravno sredstvo proti pravnomočni sodbi sodišča prve stopnje (83. člen ZUS-1). Po prvem odstavku 85. člena ZUS-1 se lahko vloži le zaradi bistvene kršitve določb postopka v upravnem sporu iz drugega in tretjega odstavka 75. člena ZUS-1 ter zaradi zmotne uporabe materialnega prava, za razliko od postopka s pritožbo, kjer se glede na 2. točko prvega odstavka 75. člena ZUS-1 preizkuša tudi pravilnost presoje postopka izdaje upravnega akta. Revizijsko sodišče izpodbijano sodbo preizkusi le v delu, ki se z revizijo izpodbija, in v mejah razlogov, ki so v njem navedeni, po uradni dolžnosti pa pazi na pravilno uporabo materialnega prava (86. člen ZUS-1).

9. Po 2. točki drugega odstavka 83. člena ZUS-1 je revizija dovoljena, če gre po vsebini zadeve za odločitev o pomembnem pravnem vprašanju, Vrhovno sodišče pa o njem še ni odločalo. Revidentka med drugimi zastavlja vprašanje, ali za

upoštevanje poslovne skrivnosti kot izjeme po 2. točki prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ) v povezavi s prvim odstavkom 39. člena in drugim odstavkom 40. člena ZGD-1 zadostuje izrecno pogodbeno določilo o tajnosti podatkov, kot ga vsebuje pogodba med revidentko in Zavodom. S tem po vsebini zastavlja vprašanje, ali je dostop do informacij javnega značaja omejen tudi z dolžnostjo varovanja poslovne skrivnosti, ki je kot taka določena s pogodbo med zavezancem za dostop do informacij javnega značaja in drugim subjektom. Prav tako je v reviziji pravno pomembno vprašanje, s katerim revidentka v bistvu sprašuje, ali so vsi dokumenti v zvezi z izvajanjem javne službe vedno absolutno dostopni javnosti in te pravice po ZDIJZ ne more omejiti tudi določitev poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Ti vprašanji sta pomembni za pravilno in zakonito odločitev v tem primeru, hkrati pa presegata pomen obravnavane zadeve, ker se lahko postavita v mnogih vsebinsko sorodnih primerih. V tem okviru je bil izveden sodni preizkus utemeljenosti revizije v obravnavani zadevi.

10. Druga zastavljena vprašanja iz prvega in tretjega sklopa vprašanj revidentke so po vsebini taka, da je z odgovorom na navedeni pomembni vprašanji nanje že tudi vsebinsko odgovorjeno in zato ne gre za pomembna pravna vprašanja v smislu 2. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1. V okviru zastavljenega drugega sklopa vprašanj, pa revidentka ne zastavlja pomembnih pravnih vprašanj, na katera bi bilo mogoče odgovoriti v reviziji, saj gre deloma za vprašanje pravilne ugotovitve dejanskega stanja, ki ni predmet revizijske presoje v upravnem sporu (ali javnost podatka o učinkovitosti revidentke pri predelavi plazme v zdravila vpliva na konkurenčni položaj revidentke) oziroma so kljub drugačni pravni kvalifikaciji po vsebini usmerjene v izpodbijanje pravilnosti presoje dejanskega stanja s strani sodišča prve stopnje (v kakšni meri in kako konkretno je dolžna revidentka konkretizirati pravni standard „očitnega nastanka občutne škode“ ter vprašanje potrebne stopnje prepričanja pri izkazovanju „nastanka občutne škode“); drugi odstavek 39. člena ZGD-1 tudi ne vsebuje posebnih nobenih določb o stopnji potrebnega prepričanja za odločitev, ki bi terjale pravno razlago.

11. Revidentka tudi ni izkazala, da je v tej zadevi izpolnjen pogoj za dovoljenost revizije zaradi zelo hudih posledic izpodbijanega akta (3. točka drugega odstavka 83. člena ZUS-1). Upoštevaje pravilo o trditvenem in dokaznem bremenu in ustaljeno upravnosodno prakso (npr. sklepi X Ips 346/2010 z dne 22. 12. 2010, X Ips 201/2011 z dne 7. 11. 2012, X Ips 42/2013 z dne 14. 3. 2013) mora revident natančno navesti, kakšne konkretne posledice ima zanj izpodbijana odločitev in konkretne razloge, zaradi katerih naj bi bile te posledice zanj zelo hude, ter vse to tudi izkazati. Zgolj splošna in neizkazana navedba revidentke, da ima odločitev zanjo hude posledice že zato, ker bi razkritje navedenih podatkov (izkoristkov predelave plazme) poslabšalo njen položaj (zmanjšanje obsega poslovanja, izpad dobička) pa za to ne zadošča. Res je, da je bila v posledici razkritja navedenih

podatkov že verjetno izkazana težko popravljiva škoda v smislu vplivanja na konkurenčni položaj revidentke na trgu, zaradi česar je tudi Vrhovno sodišče v obravnavani reviziji izdalo začasno odredbo, s katero je prepovedalo njihovo razkritje do odločitve v reviziji. Vendar pa izdaja začasne odredbe na podlagi s tem povezanih ter presojanih pogojev sama po sebi ne utemeljuje tudi izpolnjevanja standarda posebej hudih posledic, kot jih je oblikovala citirana sodna praksa.

Informacije javnega značaja in izvajanje javne službe

12. Glede na vsebino zastavljenih vprašanj je treba najprej odgovoriti na vprašanje, ali so vsi dokumenti v zvezi z izvajanjem javne službe vedno absolutno dostopni javnosti in te pravice po ZDIJZ ne more omejiti tudi določitev poslovne skrivnosti po 2. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Od odgovora na to vprašanje je namreč odvisno, ali je za odločitev v predmetni zadevi določitev poslovne tajnosti sploh upoštevna okoliščina, ki lahko vpliva na uspeh upravnega spora oziroma odločitve v zadevi.

13. Revidentka v zvezi z navedenim vprašanjem nasprotuje stališču sodišča prve stopnje, ki je v svoji sodbi pritrdilo toženki s tem, da je navedlo, da gre za dokumente v zvezi z izvajanjem javne službe, ki so po zakonu javni in zato ne morejo biti poslovna skrivnost (tretji odstavek 39. člena ZGD-1, 26. točka obrazložitve izpodbijane sodbe). To stališče sodišča prve stopnje tako sledi in povzema stališče toženke, da se podatki iz 17 dokumentov, ki so predmet presoje v tem postopku, nanašajo na izvajanje javne službe s strani Zavoda, ki že po naravi stvari ne morejo predstavljati poslovne skrivnosti - torej podatki o tem, koliko plazme je poslal v predelavo in podatki o tem, koliko zdravil iz predelane plazme je prodal (str. 6 in 7 obrazložitve izpodbijanega upravnega akta). Revidentka v zvezi s tem navaja, da tako sodišče prve stopnje kot tožena stranka ne navedeta nobene konkretne zakonske podlage za navedeno stališče.

14. Navedeni ugovor revidentke je utemeljen. Vprašanje, ali določen dokument pri izvajalcu javne službe nastane v povezavi s to javno službo je odločilen za odgovor na vprašanje, ali sploh gre za informacijo javnega značaja (4. člen ZDIJZ). To je toliko bolj pomembno tedaj, kadar določeni subjekti ne izvajajo zgolj dejavnosti javne službe oziroma zato, ker izvajalci javne službe ne ustvarjajo oziroma pridobivajo zgolj dokumentov, ki bi bili povezani z izvajanjem te javne službe. Pri opredelitvi določenega dokumenta (informacije) kot informacije javnega značaja je odločilno to, ali informacija kaže na dejstvo oziroma okoliščino, ki vpliva, ali bi lahko vplivala na izvrševanje javnih nalog.[1] Povezanost določenega dokumenta z izvajanjem javne službe torej vzpostavi njegovo lastnost informacije javnega značaja, ki je v načelu prosto dostopna, vendar pa lahko dostop do nje omejujejo zakonsko določene izjeme (o tem 5. člen, 5.a člen, 6. člen

1 Sodba in sklep Vrhovnega sodišča X Ips 498/2007 z dne 10. 1. 2008.

ZDIJZ itd.). Povedano drugače to pomeni, da tudi če je določen dokument po svoji naravi informacija javnega značaja zaradi navedene povezanosti z izvajanjem javne službe, pa to ne pomeni, da je dostop do dokumenta absoluten oziroma povsem neomejen. Neomejenega dostopa pa ne določa noben zakon splošno za (vse) dokumente, ki so povezani z javnimi službami, pa tudi v konkretnem primeru ne s predmetno javno službo. Zato tak dokument ni vselej dostopen že po samem zakonu, temveč je dostop do njega odvisen od vsakokratne konkretne vsebinske presoje pristojnih organov (tudi) o tem, ali za dostop do tega dokumenta obstaja izjema, določena v 6. členu ZDIJZ.[2]

15. Glede na navedeno je tako mogoče pritrditi revidentki, da dostop do zahtevanih dokumentov, povezanih z izvajanjem javnem službe, lahko omejujejo izjeme, ki jih določa ZDIJZ, med njimi tudi izjema obstoja poslovne skrivnosti iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pravilno in zakonito določeno poslovno skrivnost je zato treba presojati oziroma v zakonskem okviru 6. člena ZDIJZ varovati tudi pri odločanju o dostopu do dokumentov, povezanih z izvajanjem javne službe. Iz navedenega pa tudi izhaja, da pri vseh podatkih, povezanih z izvajanjem javne službe, ne gre za podatke, ki so prosto dostopni že po samem zakonu, in zato zanje ne velja (neomejeno) prepoved določanja poslovne skrivnosti iz tretjega odstavka 39. člena ZGD-1.[3] Ob tem pa kaže poudariti, da je treba v vsakem primeru presoditi, ali določitev poslovne skrivnosti ustreza tako formalnim kot tudi vsebinskim vidikom tega pojma,[4] saj je to pogosto pomembno tudi v povezavi s pravno naravo zavezanca za informacije javnega značaja, ki izvaja javno službo.

16. Na podlagi navedene presoje je Vrhovno sodišče presodilo tudi drugo pomembno pravno vprašanje, zastavljeno v reviziji.

Določitev poslovne skrivnosti

17. Kot pomembno pravno vprašanje, povezano z razlago izjeme glede dostopa do informacij javnega značaja, zastavlja revidentka vprašanje, ali je dostop omejen tudi z dolžnostjo varovanja poslovne skrivnosti, ki je kot taka določena s pogodbo med zavezancem za dostop do informacij javnega značaja in drugim subjektom. Za odgovor na to pa je potrebna razlaga materialnopravne norme 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na „podatek, ki je opredeljen kot poslovna

2 V tem smislu pa je npr. širše dovoljen dostop do dokumentov, povezanih z izvajanjem javne službe, kadar gre za podatke o porabi javnih sredstev pri določeni javni službi (tretji odstavek 6. člena ZDIJZ).

3 ZGD-1 določa, da se za poslovno skrivnost ne morejo določiti podatki, ki so po zakonu javni ali podatki o kršitvi zakona ali dobrih poslovnih običajev.

4 Tako je sodna praksa Vrhovnega sodišča že poudarila, da je za podatek, ki je predmet poslovne skrivnosti značilno, da je znan le določenemu omejenemu krogu ljudi in da so predmet poslovne skrivnosti podatki, ki za podjetje pomenijo konkurenčno prednost v kakršnemkoli pogledu. Pri podatkih, ki na tržni konkurenčni položaj ne vplivajo, ne gre za poslovno skrivnost. Glej npr. sodbo VIII Ips 211/2012 z dne 2. 9. 2013.

skrivnost v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe". ZDIJZ torej odkazuje na ureditev 39. ter 40. člena ZGD-1, kar med strankama niti ni sporno, prav tako pa tudi ne razlaga, da lahko na ta način poslovno skrivnost določi tudi Zavod, ki ni gospodarska družba, temveč javni zavod. Pravno vprašanje pa se po vsebini nanaša na razlago prvega odstavka 39. člena ZGD-1, ki določa, da se za poslovno skrivnost „štejejo podatki, za katere tako določi družba s pisnim sklepom. S tem sklepom morajo biti seznanjeni družbeniki, delavci, člani organov družbe in druge osebe, ki morajo varovati poslovno skrivnost." Namen te določbe je, da se jasno vzpostavi dolžnost varovanja poslovne skrivnosti glede natančno opredeljenih podatkov, ki so jo dolžne spoštovati vse navedene osebe.[5] Navedeni način določitve poslovne skrivnosti torej zahteva izraz volje, določiti določene podatke kot poslovno skrivnost, ki mora biti tudi izražena v predpisani obliki, z visoko stopnjo določnosti in s strani za to pristojne osebe (prvi odstavek 39. člena ZGD-1 v povezavi s prvim odstavkom 40. člena ZGD-1[6]). Ob tem pa mora tako določena poslovna skrivnost tudi po vsebini ustrezati temu pojmu, da jo je mogoče upoštevati kot zakonito izjemo od dostopa do informacij javnega značaja (zgoraj, 15. točka obrazložitve).

18. Glede na navedeno je tudi mogoče šteti, da ima obveznost seznanitve določenih oseb z navedenim pisnim sklepom predvsem učinek na nastop odgovornosti teh oseb glede dolžnosti varovanja poslovne skrivnosti, ne pa na veljavnost določitve poslovne skrivnosti kot take v postopku odločanja o dostopu do informacij javnega značaja (tako npr. opustitev seznanitve enega od delavcev s tem dejstvom ne bi pomenila, da poslovna skrivnost sploh ni bila določena in da je posledično ni treba upoštevati v postopku po ZDIJZ). Zato Vrhovno sodišče ne more v celoti pritrditi sodišču prve stopnje, da je to ključna kvalifikatorna okoliščina, povezana z vprašanjem veljavnosti določitve poslovne skrivnosti s pogodbo (18. točka obrazložitve izpodbijane sodbe).

19. Vendar pa je mogoče pritrditi sodišču prve stopnje, da je prav vsebina takega sklepa odločilna za ugotovitev, ali gre za določitev poslovne skrivnosti po subjektivnem kriteriju iz prvega odstavka 39. člena ZGD-1 v povezavi s prvim odstavkom iz 40. člena ZGD-1. Zato ni izključeno, da bi bil tak sklep kot izraz volje Zavoda (ene od pogodbenih strank), oblikovan kot pogodbeno določilo, ki bi ga v imenu Zavoda potrdila oseba, ki bi bila sicer pristojna za določitev poslovne skrivnosti Zavoda. Vendar pa bi moralo tudi v takem primeru pogodbeno določilo

5 Le izjemoma, če so izpolnjeni objektivni kriteriji (podatki, za katere je očitno, da bi nastala občutna škoda, če bi zanje izvedela nepooblaščena oseba, drugi odstavek 39. člena ZGD-1), se lahko vzpostavi dolžnost varovanja poslovne skrivnosti tudi za podatke, ki niso opredeljeni kot taki s strani družbe na predpisan način (po subjektivnem kriteriju).

6 Ta določa: „S pisnim sklepom iz prvega odstavka prejšnjega člena družba določi način varovanja poslovne skrivnosti in odgovornost oseb, ki morajo varovati poslovno skrivnost."

(poleg pisne oblike) za izpolnjevanje formalnega vidika pogoja izjeme poslovne skrivnosti iz 2. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v povezavi z ZGD-1, vsebovati jasno in konkretno opredelitev podatkov, ki so poslovna skrivnost in ne le vsebovati njihove splošne in pavšalne opredelitve, pa tudi določiti način varovanja poslovne skrivnosti in odgovornost oseb, ki morajo to poslovno skrivnost varovati. Zato je sodišče prve stopnje v tem delu pod pravilno razlago materialnega prava tudi pravilno opravilo pravno subsumpcijo opredelitve iz konkretne pogodbe o predelavi plazme št. JN S 12/12, ki s svojo določbo temu subjektivnemu kriteriju, ki ga za upoštevanje predpisane izjeme poslovne skrivnosti zahteva ZDIJZ, ne zadosti.[7] Zato je odločitev sodišča prve stopnje o zavrnitvi tožbe revidentke na tej podlagi pravilna in zakonita.

20. Revidentka tudi nima prav, ko očita sodišču prve stopnje poseg v temeljna načela obligacijskega prava in njene ustavne pravice. S predloženo pogodbo v predmetnem sporu je *inter partes* lahko nastala obveznost Zavoda, da v razmerju do revidentke zagotovi vse potrebno, da bodo podatki varovani kot poslovna skrivnost. Vendar pa je bil na tej podlagi (kvečjemu) Zavod tisti, ki je bil dolžan ob ugotovljenem pomanjkanju ustreznega pogodbenega določila, ki izpolnjuje zakonske pogoje z citiranih določb ZGD-1 za določitev spornih dokumentov kot poslovnih skrivnosti (po subjektivnem kriteriju) tudi v smislu izjeme po ZDIJZ, o tem naknadno sprejeti ustrezen sklep, ki bi te pogoje izpolnjeval. Dejstvo, da pa tak sklep ni bil sprejet, ne more bremeniti niti tožene stranke niti sodišča prve stopnje, ki sta svojo odločitev o dostopu do informacij javnega značaja sprejela na podlagi obstoječega upoštevnega dejanskega stanja.

21. Ker glede na navedeno v okviru presoje pomembnih pravnih vprašanj niso podani uveljavljani revizijski razlogi in ne razlogi, na katere mora paziti po uradni dolžnosti, je moralo Vrhovno sodišče na podlagi 92. člena ZUS-1 revizijo zavrniti.

---

7 Člen 11 pogodbe določa kot poslovno skrivnost, da se pogodbene stranke strinjajo, da bodo vsi podatki, pridobljeni v času izvajanja te pogodbe šteti kot zaupni in da bodo stranke te podatke skrbno varovale. („*The parties to the contract agree, da all data obtained during the performance of this contract shall be deemed confidential and the parties shall duly protect this data*".)

K II. točki izreka

22. Ker je Vrhovno sodišče revizijo zavrnilo, revident v skladu s prvim odstavkom 154. in 165. člena Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1 sam trpi svoje stroške revizijskega postopka. Ker stranka z interesom z odgovorom na revizijo in svojimi nadaljnjimi vlogami ni bistveno prispevala k odločitvi v tej zadevi, tudi ona trpi svoje stroške revizijskega postopka (prvi odstavek 155. člena ZPP).

Ljubljana, 24. maj 2017

Predsednik senata:
Peter Golob,l.r.

REPUBLIKA SLOVENIJA VRHOVNO SODIŠČE 20 LJUBLJANA

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča:

Notaire Baumgartner Opitz-Lutz Wolfisberg

Le présent fac-similé a été établi à Strasbourg